
Такі проєкти можуть виконуватися як у межах аудиторних занять, так і під час самостійної роботи студентів.

У процесі викладання дисциплін туристичного спрямування доцільно застосовувати проєкти, пов'язані з дослідженням туристичних ресурсів рідного регіону. Студенти працюють над створенням туристичних маршрутів, аналізують рекреаційний потенціал території, готують презентації та рекламні матеріали.

Результати такої діяльності свідчать про підвищення зацікавленості студентів навчальним матеріалом, розвиток професійних умінь та формування практичних навичок, необхідних для майбутньої роботи у сфері туризму.

Проектна діяльність є ефективним методом вивчення туристичних ресурсів регіону, оскільки сприяє інтеграції теоретичних знань і практичних навичок. Використання проектного методу у підготовці майбутніх фахівців з туризму дозволяє підвищити якість навчання, сформувати професійні компетентності та підготувати студентів до реальних умов професійної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Ваніна Наталя Пашенко Тетяна Проектна діяльність як засіб підвищення якості підготовки здобувачів фахової передвищої освіти <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/731171/1/7.pdf>
2. Поясок Т. Б., Беспарточна О. І., Костенко О. В. Сучасні технології освітнього процесу: навчальний посібник. Кременчук: ПП Щербатих О. В., 2020.
3. Тадеуш О. М. Метод проєктів як форма продуктивного навчання студентів. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. 2017. Вип. 29. С. 142-146

Summary:

Svitlana DOBROVOLSKA. STUDENT PROJECT ACTIVITIES AS AN EFFECTIVE METHOD FOR STUDYING THE REGION'S TOURISM RESOURCES

The article considers project activity as an effective method of teaching college students when studying the region's tourism resources. The expediency of using the project method in training future specialists in the tourism industry is substantiated, the main stages of organizing project work are determined, and examples of practical application in classes on tourism and geography are given.

Key words: project method, project activity, tourism resources, regional tourism, practice-oriented learning, professional competencies

УДК 338.48:379.85

ТУРИСТИЧНІ ДЕСТИНАЦІЇ КРИЗЬ ПРИЗМУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО СЕРВІСУ

Галина ЯВОРСЬКА

Тернопільський фаховий коледж харчових технологій і торгівлі

У статті розглянуто туристичні дестинації як комплексні просторові утворення в системі сучасного туризму. Розкрито роль готельно-ресторанного сервісу у формуванні туристичної привабливості, іміджу та конкурентоспроможності дестинацій. Проаналізовано вплив якості послуг розміщення та харчування на рівень задоволеності туристів і розвиток спеціалізованих видів туризму. Особливу увагу приділено сучасним тенденціям розвитку готельно-ресторанної інфраструктури та її значенню для формування туристичних дестинацій в Україні.

Ключові слова: туристична дестинація, географія туризму, готельно-ресторанний сервіс, індустрія гостинності, туристична інфраструктура, конкурентоспроможність дестинацій, гастрономічний туризм, готельне господарство.

У сучасних умовах розвитку туристичної індустрії туристичні дестинації розглядаються не лише як сукупність природних, історико-культурних чи рекреаційних ресурсів, а як комплексні просторові

утворення, у яких ключову роль відіграє рівень готельно-ресторанного сервісу. Саме якість послуг розміщення та харчування значною мірою формує загальне враження туриста, рівень його задоволеності подорожжю та бажання повторно відвідати дестинацію.

Зростанням конкуренції між туристичними регіонами, що спонукає дестинації вдосконалювати не лише туристичні продукти, а й сервісну складову індустрії гостинності. Готельно-ресторанний сервіс стає важливим фактором диференціації дестинацій, впливає на їх туристичний імідж, економічну привабливість та позиціонування на національному й міжнародному туристичних ринках.

Особливою актуальності дана тема набуває в умовах трансформації туристичних потреб, розвитку спеціалізованих видів туризму, зокрема гастрономічного, подієвого, культурного та рекреаційного, де ресторанна та готельна інфраструктура виступає невід'ємним елементом туристичного продукту. Для України дослідження туристичних дестинацій крізь призму готельно-ресторанного сервісу є важливим з огляду на необхідність підвищення якості обслуговування, відновлення туристичної галузі та формування конкурентоспроможних дестинацій [1].

У сучасній науковій та практичній площині туризму поняття туристичної дестинації набуло комплексного змісту. Якщо раніше дестинація ототожнювалася переважно з географічною територією, наділеною певними природними або історико-культурними ресурсами, то сьогодні вона розглядається як багатофункціональна система, що поєднує ресурси, інфраструктуру, послуги, управлінські механізми та туристичний попит.

Туристична дестинація включає не лише об'єкти відвідування, а й транспортну доступність, засоби розміщення, заклади ресторанного господарства, сферу дозвілля, рівень сервісу та гостинності. Саме через цю призму турист сприймає територію як цілісний туристичний продукт. Таким чином, конкурентоспроможність дестинації дедалі більше залежить не від унікальності ресурсів, а від здатності забезпечити якісний і комфортний сервіс.

У цьому контексті готельно-ресторанний сервіс виступає ключовим елементом туристичної інфраструктури, що формує перше і останнє враження про подорож. Відповідність умов проживання та харчування очікуванням туристів визначає рівень їх задоволеності, тривалість перебування та наміри щодо повторного відвідування дестинації.

Готельне господарство є базовою складовою індустрії гостинності та відіграє вирішальну роль у розвитку туристичних дестинацій. Рівень розвитку засобів розміщення безпосередньо впливає на можливість прийому туристичних потоків, сегментацію туристичного ринку та спеціалізацію дестинації [2].

Сучасні туристи висувають високі вимоги до умов проживання, зокрема до комфорту, безпеки, сервісного обслуговування, екологічності та цифровізації послуг. Наявність різноманітних типів засобів розміщення (готелі різних категорій, апарт-готелі, хостели, еко-готелі, сільські садиби) дозволяє дестинаціям задовольняти потреби різних категорій туристів — від масового до індивідуального та спеціалізованого туризму.

Готельний сервіс також виконує важливу іміджеву функцію. Високий рівень обслуговування, професійна підготовка персоналу, впровадження міжнародних стандартів якості сприяють формуванню позитивного образу дестинації на туристичному ринку. У багатьох випадках саме готель стає центром туристичної активності, місцем отримання інформації, організації дозвілля та екскурсій.

Ресторанне господарство дедалі більше розглядається не лише як елемент забезпечення базових потреб туристів, а як самостійний чинник туристичної привабливості. Гастрономічні враження формують емоційну складову подорожі та значною мірою впливають на загальне сприйняття дестинації.

Розвиток гастрономічного туризму сприяв зростанню ролі національної та регіональної кухні як інструменту популяризації територій. Заклади ресторанного господарства, що використовують локальні продукти, традиційні рецепти та автентичні концепції, стають важливими туристичними атракціями.

Ресторанний сервіс також виконує соціально-економічну функцію, створюючи робочі місця, підтримуючи місцевих виробників і сприяючи розвитку малого та середнього бізнесу. У туристичних дестинаціях саме ресторанна інфраструктура часто є показником рівня розвитку сфери гостинності та загальної якості туристичного продукту [3].

Особливо важливою є інтеграція ресторанного сервісу з іншими видами туристичної діяльності — подієвим, культурним, рекреаційним туризмом. Фестивалі, дегустаційні тури, тематичні

гастрономічні маршрути значно підвищують конкурентоспроможність дестинацій та сприяють диверсифікації туристичних пропозицій [1].

Умови жорсткої конкуренції між туристичними регіонами зумовлюють необхідність формування унікального туристичного іміджу дестинацій. Готельно-ресторанний сервіс у цьому процесі виступає важливим інструментом позиціонування та брендингу територій.

Зі зростанням рівня готельно-ресторанного сервісу суттєво підвищується задоволеність туристів. Високий рівень сервісу сприяє формуванню позитивного іміджу дестинації та підвищенню ймовірності повторного відвідування (рис. 1).

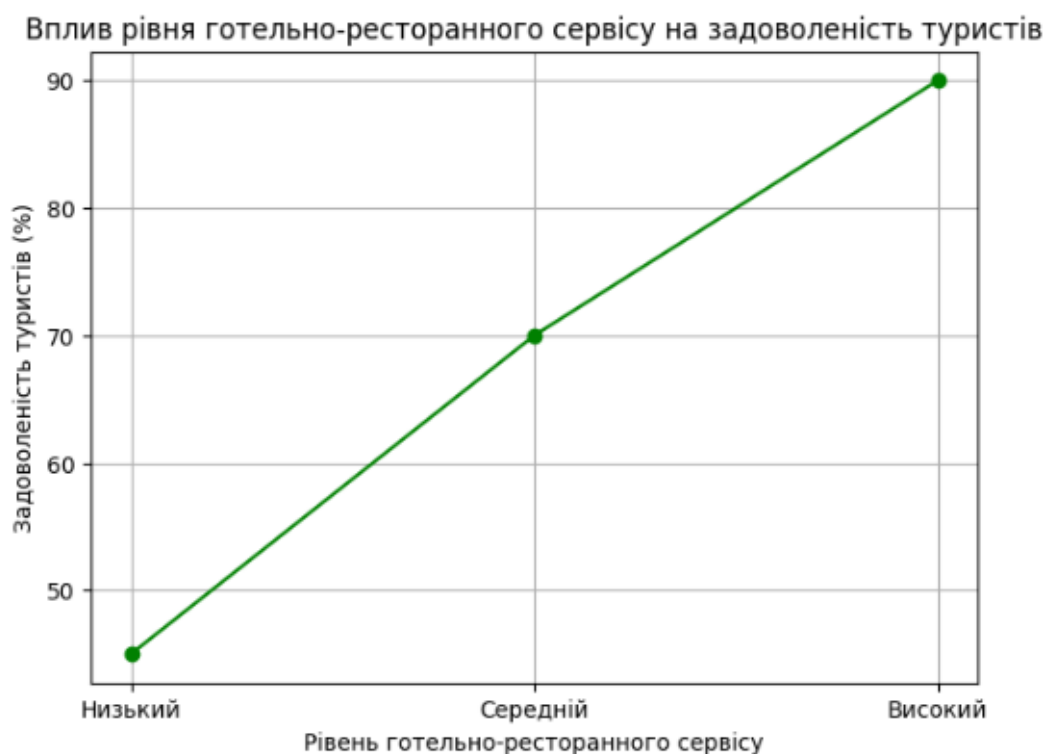

Рис. 1. Вплив рівня готельно-ресторанного сервісу на задоволеність туристів

Рисунок показує, що зі зростанням якості сервісу значно підвищується задоволеність туристів, що підтверджує важливість HoReCa для формування позитивного іміджу дестинації.

Якісний сервіс, орієнтований на потреби туристів, сприяє підвищенню лояльності споживачів та формуванню позитивних відгуків, які в сучасних умовах цифровізації мають вирішальний вплив на вибір дестинації. Онлайн-платформи бронювання та туристичні рейтинги значною мірою формують уявлення потенційних туристів про рівень готельно-ресторанного обслуговування [5].

Крім того, розвиток готельно-ресторанної інфраструктури позитивно впливає на економічний розвиток регіонів, залучення інвестицій та розширення туристичних потоків. Високий рівень сервісу сприяє збільшенню середньої тривалості перебування туристів та зростанню їх витрат, що безпосередньо впливає на доходи дестинацій.

Для України дослідження туристичних дестинацій крізь призму готельно-ресторанного сервісу є особливо актуальним. Сучасні виклики, пов'язані з необхідністю відновлення туристичної галузі, підвищення її конкурентоспроможності та адаптації до міжнародних стандартів, вимагають комплексного підходу до розвитку індустрії гостинності [6].

Підвищення якості готельно-ресторанного сервісу, професійна підготовка кадрів, впровадження інноваційних технологій та розвиток локальних туристичних продуктів здатні стати важливими чинниками формування привабливих туристичних дестинацій. Особливу роль у цьому процесі відіграє розвиток внутрішнього туризму, який стимулює вдосконалення сервісної складової та підвищення стандартів обслуговування.

Таким чином, туристичні дестинації в сучасних умовах слід розглядати як складні соціально-економічні системи, у яких готельно-ресторанний сервіс виступає ключовим чинником формування туристичного продукту. Якість послуг розміщення та харчування безпосередньо впливає на рівень задоволеності туристів, імідж дестинацій і їх конкурентоспроможність на туристичному ринку.

Вивчення взаємозв'язку між туристичними дестинаціями та готельно-ресторанним сервісом має важливе теоретичне і практичне значення, оскільки сприяє глибшому розумінню закономірностей розвитку сучасного туризму та визначенню перспективних напрямів удосконалення індустрії гостинності.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Є. В. Індустрія гостинності в системі туристичного бізнесу. *Туризм і рекреація*. 2020. № 2. С. 45-52.
2. Мальська М. П., Пандяк І. Г. Готельний бізнес: теорія та практика. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 472 с.
3. П'ятницька Г. Ресторанне господарство: організація та управління. Київ: КНТЕУ, 2018. 384 с.
4. Buhalis D. Marketing the Competitive Destination of the Future. *Tourism Management*. 2020.
5. Cooper C., Fletcher J., Fyall A., Gilbert D., Wanhill S. *Tourism: Principles and Practice*. Harlow: Pearson Education, 2018. 736 p.
6. UNWTO. *Tourism and Hospitality Development*. Madrid: World Tourism Organization, 2021.

Summary:

Halyna YAVORSKA. TOURIST DESTINATIONS THROUGH THE PRISM OF HOTEL-RESTAURANT SERVICES

The article considers tourist destinations as complex spatial formations in the modern tourism system. It reveals the role of hotel and restaurant services in shaping the tourist attractiveness, image, and competitiveness of destinations. The influence of the quality of accommodation and catering services on the level of tourist satisfaction and the development of specialized types of tourism is analyzed. Particular attention is paid to current trends in the development of hotel and restaurant infrastructure and its importance for the formation of tourist destinations in Ukraine.

Key words: *tourist destination, tourism geography, hotel and restaurant service, hospitality industry, tourism infrastructure, destination competitiveness, gastronomic tourism, hotel industry.*